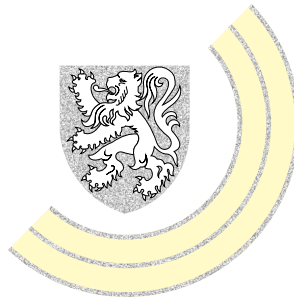

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

4 november 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over Vlaamse steun voor de wederopbouw van Irak

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het taalgebruik in het Europees patentensysteem

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de verklaringen van de minister betreffende de eventuele medewerking van prins Filip aan Vlaamse economische zendingen naar het buitenland

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Dinsdag 4 november 2003

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.17 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over Vlaamse steun voor de wederopbouw van Irak

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over Vlaamse steun voor de wederopbouw van Irak.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, ongeveer 6 maanden na het einde van de oorlog blijft Irak ook vandaag het wereldnieuws beheersen. De veiligheidssituatie in Irak wordt stilaan een nachtmerrie voor de Amerikaanse bezetter. De chaos, het geweld en het protest van de Irakezen tegen de bezetting nemen dag na dag toe.

Ondertussen moet ook van de heropbouw van het land dringend werk worden gemaakt. De infrastructuur, elektriciteitsvoorzieningen, waterzuiveringsinstallaties en gezondheidscentra hebben zwaar geleden en moeten worden hersteld om de behoeften van de noodlijdende Irakese bevolking te lenigen.

Laten we immers niet vergeten dat die bevolking de voorbije 20 jaar niets dan ellende heeft gekend. Er was de oorlog met Iran. Er was de eerste Golfoorlog in 1991. Er was het embargo dat sinds 1991 van kracht was en waar vooral de gewone man en vrouw het slachtoffer van zijn geworden. Er waren ook de herstelbetalingen.

Tot dusver hadden de Verenigde Staten het monopolie bij de besteding van de hulp en de wederopbouw, die uiteraard, zo werd gehoopt, mee zouden worden gefinancierd met de inkomsten van de olie-verkoop. De bedoelingen van de Amerikanen waren hierbij nogal doorzichtig. De contracten voor grote bouwprojecten in Irak moesten vooral de grote Amerikaanse bedrijven en multinationals ten goede komen. Dit verklaart natuurlijk ook waarom een groot aantal landen de boot afhielden wat hulp betreft. Bovendien moest geld voor Irak ook worden geïnterpreteerd als steun aan de regering-Bush.

Maar net zoals de Amerikaanse bezettingstroepen zich stilaan hebben vast gereden, is de regering-Bush kennelijk ook overmoedig geweest inzake de wederopbouw. De VS, die met een nieuwe resolutie in de Veiligheidsraad moeten toegeven dat ze de toestand niet meer alleen de baas kunnen, hebben zich nu onder druk van potentiële donoren bereid getoond om de wederopbouw van Irak deels uit handen te geven. Er komt een Multilateral Trust Fund, dat zal worden beheerd door het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, de Wereldbank en het IMF. Dit fonds zal het geld vooral besteden aan infrastructuur, namelijk elektriciteitsvoorzieningen, waterzuiveringsinstallaties en gezondheidscentra.

Het fonds werd een tiental dagen geleden boven de doopvont gehouden, tijdens de internationale donorconferentie in Madrid. Deze conferentie is een onverwacht succes geworden. Zo deden 75 deelnemende landen beloften voor in totaal 40 miljard dollar. Ook ons land heeft, bij monde van federaal minister voor Ontwikkelingssamenwerking Verwilghen, 5 miljoen euro ter beschikking gesteld. Hiervan komt 2 miljoen euro uit de begroting van Ontwikkelingssamenwerking, en de rest uit het budget voor conflictpreventie.

Hostekint

Mevrouw de minister, naar aanleiding van het uitbreken van de oorlog begin april stelde ik in de plenaire vergadering een actuele vraag aan uw voorganger, minister Gabriëls. Die antwoordde daarop dat de Vlaamse regering overwoog om via een aantal NGO's en het Rode Kruis noodhulp ter beschikking te stellen om in de eerste fase van de oorlog de ergste noden in Irak te lenigen.

Mevrouw de minister, heeft de Vlaamse regering daadwerkelijk noodhulp ter beschikking gesteld voor Irak, en zo ja, hoeveel? Is Vlaanderen, los van de mogelijke kansen die dit kan bieden voor Vlaamse bedrijven, bereid naar het voorbeeld van de federale regering een bijdrage te leveren aan de wederopbouw van Irak, via het Multilateral Trust Fund?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, het is inderdaad zo dat Vlaanderen humanitaire hulp kan aanbieden door het ondersteunen van projecten van een aantal gerenommeerde NGO's. Bij het uitbreken van de oorlog in Irak is dat ook daadwerkelijk gebeurd.

De Vlaamse regering heeft bij het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal gepeild naar de interesse voor het indienen van een project in het kader van noodhulp, daar deze organisatie reeds actief was in Irak. Deze organisatie heeft echter laten weten niet in te willen ingaan op ons aanbod. Ze stelde dat er reeds voldoende andere fondsen voor humanitaire hulp in Irak voorhanden waren. Het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal heeft ons dan ook heel duidelijk laten weten dat zijn voorkeur uitging naar de ondersteuning van een voedselhulpproject in Mozambique. Door de oorlog in Irak ging immers alle internationale interesse en aandacht naar de getroffen regio en raakte de hongersnood in zuidelijk Afrika compleet op de achtergrond. Het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal heeft dus zelf gesuggereerd dat we daar iets voor zouden doen, daar alle ogen op dat ogenblik op Irak gericht waren en er volgens de NGO ook reeds veel steun naar Irak ging. Op mijn voorstel heeft de Vlaamse regering dan ook twee noodhulpprojecten voor Mozambique goedgekeurd.

Wat uw meer algemene vraag inzake de ontwikkelingssamenwerking betreft : Irak is terzake geen prioritair land voor de Vlaamse regering. Hierdoor kunnen normaliter geen middelen op de begroting voor ontwikkelingssamenwerking worden vrijge-

maakt. Een en ander behoort natuurlijk tot de bevoegdheid van minister Sannen, maar aangezien Irak geen prioritair land is, is het dus niet evident om daar middelen voor vrij te maken in het kader van ontwikkelingssamenwerking.

Inzake noodhulp is ons budget uiteraard beperkt. Een eventuele bijdrage van Vlaanderen aan het Multilateral Trust Fund zou bijzonder weinig invloed hebben op het totaal van de giften voor de wederopbouw van Irak. Daarom hebben we ervoor gekozen om via het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal te werken, dat het Afrikaanse project heeft gesuggereerd. Wij verkiezen dan ook voort te werken op projectbasis, vooral voor het lenigen van noden die minder in de belangstelling staan, in plaats van een symbolische bijdrage te leveren aan bijvoorbeeld het Multilateral Trust Fund. Als een humanitaire organisatie het opportuun acht een noodhulpactie voor Irak in te dienen, zal dit project uiteraard in overweging worden genomen.

Ten slotte kan ik nog melden dat Export Vlaanderen ook de mogelijkheden volgt die er zijn voor bedrijven om mee te werken aan de wederopbouw van Irak. Zo was er verleden week nog een delegatie op de donorconferentie in Madrid.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb een soortgelijke vraag reeds gesteld in april, en toen werd inderdaad de voorkeur gegeven aan Mozambique.

Als Vlaanderen wat hulp geeft, dan is dat misschien een druppel op een hete plaat. Ik begrijp dat. Het gaat hier uiteindelijk over miljarden euro's, en de fondsen van Vlaanderen zijn beperkt. Ik leg me neer bij uw beslissing. U hebt de reden daarvoor gegeven. Er kan geen ontwikkelingshulp worden gegeven omdat Irak inderdaad geen prioritair land is in het Vlaamse ontwikkelingsbeleid.

Ik wil wel vragen dat u de situatie daar blijft volgen, want de situatie voor de gewone man en vrouw in Irak is niet veel verbeterd ten opzichte van de oorlogstijd in april. De regering en uzelf moeten alert blijven voor wat er in Irak aan het gebeuren is. Het was niet zozeer mijn bedoeling te vragen dat Vlaanderen een bijdrage zou leveren aan de wederopbouw. Zelfs de Belgische bijdrage, van 5 miljoen euro, is heel weinig in vergelijking met die andere, immense bedragen. Ik dacht echter in de eerste plaats aan noodhulp en humanitaire hulp. De noden in Irak zijn immers zeer groot.

Minister Patricia Ceysens : Uw bekommernis is de onze. De noodhulp is aangeboden. Als een NGO natuurlijk zelf oordeelt dat iedereen al iets voor Irak doet, omdat daar alle ogen op gericht zijn, en dat Mozambique helemaal wordt vergeten, dan zijn we ook niet ongevoelig voor dat argument. Als een andere organisatie ons zegt dat er toch nog humanitaire hulp mogelijk is in Irak, dan willen we zeker bekijken wat we daar kunnen doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het taalgebruik in het Europees patentensysteem

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over het taalgebruik in het Europees patentensysteem.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, het zou kunnen dat de kwestie van het taalgebruik met betrekking tot het Europese patentensysteem in de loop van de maand zal worden beslecht.

De Europese Commissie wil al geruime tijd dat patenten in de toekomst kunnen worden aangevraagd via het Europees Octrooibureau. Ze wou aanvankelijk ook de vertaling van patenten beperken tot het Engels, het Frans en het Duits. Daarover zijn onderhandelingen gevoerd op het Europese niveau, die nu nog lopen. Ze duren nu al een drietal jaren, wat erop wijst dat alles nogal stroef verloopt. Bovendien is daar unanimité vereist.

Ook in dit parlement zijn er in het verleden al herhaaldelijk vragen gesteld over de zienswijze en de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de mogelijkheid dat het Nederlands in een tweedetrangspositie zou terechtkomen. Een van uw voorgangers tijdens deze zittingsperiode, minister Van Grembergen, antwoordde op een actuele vraag op 20 februari 2002 dat de Vlaamse regering oordeelde dat ofwel alle talen van de EU moeten worden gebruikt, ofwel, als dat niet haalbaar blijkt, slechts

één taal. Voor hem was het het ene of het andere. Het probleem toen was dat daarover nog geen akkoord bestond binnen de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid.

Sindsdien heb ik op 11 oktober 2002 een antwoord gekregen op een schriftelijke vraag die ik heb gesteld aan een andere van uw voorgangers, minister Gabriëls. Daaruit blijkt dat er op 26 april 2002, naar aanleiding van een overleg op de dienst P11 van het ministerie van Buitenlandse Zaken, een intern Belgisch standpunt tot stand zou zijn gekomen. Dat zou de volgende elementen behelzen. Ten eerste : aanvragen voor een gemeenschapsoctrooi moeten in elke officiële EU-taal mogelijk zijn, en vertaalkosten naar de 5 talen van het Europees Octrooibureau moeten door het systeem worden gedragen. Ten tweede : bij het verlenen van een gemeenschapsoctrooi in een van de talen van het Octrooibureau moeten tevens de integrale conclusies, vertaald in alle andere officiële EU-talen, mee worden gepubliceerd. Ten derde : op het vlak van de geschillenbeslechtsingsprocedures moet de vigerende taalregeling van de communautaire gerechtelijke instellingen onverkort van toepassing blijven. Met andere woorden, alle officiële talen van de EU moeten op gelijke voet worden behandeld.

Dat was het standpunt dat de Belgische regering zou verdedigen op Europees niveau. Op 7 oktober van vorige maand verscheen hierover een bericht in de Nederlandse Staatscourant. Zoals u weet, is die een beetje anders opgesteld dan bij ons : zo bevat hij ook beschouwende artikels. Uit het bericht bleek dat er een compromis in de maak zou zijn over deze aangelegenheid, en dat de Europese ministers in de loop van november een politiek akkoord zouden bereiken. Dat compromis zou erin bestaan dat de patenten nog altijd in alle talen van de EU kunnen worden ingediend, maar dat de lidstaten zouden kunnen afzien van een dergelijke vertaling. Welnu, de Nederlandse regering zou overwegen daadwerkelijk af te zien van zo'n vertaling en dus ook van het gebruik van het Nederlands. Ik vermoed dat dit niet in overleg met de Vlaamse regering is gebeurd, maar ik zou dat graag uit uw mond vernemen.

Dit zou dus betekenen dat Vlaamse en Nederlandse bedrijven zich, in vergelijking met bedrijven uit andere landen, een extra inspanning – allicht ook financieel – moeten getroosten, en dat ze geen patenten meer in het Nederlands kunnen raadplegen. Dat lijkt me ook een handicap. Bovendien komt dit de uitstraling en het prestige van het Nederlands niet ten goede, met alle gevolgen van dien voor een

Nieuwenhuysen

aantal taalgerelateerde dossiers bij ons of op het Europese niveau. Als dit alles klopt, dan lijkt het erop dat Vlaanderen alleen komt te staan bij het verdedigen van het Nederlands op het Europese niveau. Wilt en kunt u het behoud van het Nederlands bij het Europees Octrooibureau doordrukken, als het daadwerkelijk zo is dat Nederland terzake afhaakt ? Bent u op de hoogte van een nakend akkoord terzake op het Europese niveau ? Handhaaft de Vlaamse regering het eerder ingenomen standpunt in dit dossier, en wordt de overeenkomst van 26 april 2002 met de federale instanties gehandhaafd ? Indien dat niet het geval is, hoe zult u dan het Vlaamse standpunt verdedigen ?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, de termen octrooi en patent worden nogal gemakkelijk door elkaar gebruikt. U heeft het over een Europees octrooi en patent. De correcte term die we zouden moeten hanteren, is echter de term 'gemeenschapsoctrooi'. Een Europees octrooi betreft namelijk een gemeenschappelijk octrooi tussen twee of meer landen van de EU, en is bijgevolg een intergouvernementele materie. Een gemeenschapsoctrooi is een octrooi van de hele EU en is dus een communautair dossier. We moeten deze termen zorgvuldig en correct gebruiken. Dit is immers een technische materie, en het ene is echt niet hetzelfde als het andere.

Zoals u zei, bestond er begin 2002 nog geen akkoord over het taalgebruik in het kader van het gemeenschapsoctrooi, noch op intern Belgisch, noch op Europees niveau. Op een vorige actuele vraag van u antwoordde de minister van Grembergen dat de Vlaamse regering steeds zou trachten haar standpunt inzake taalgebruik op Europees niveau te verdedigen. Dat is ook daadwerkelijk gebeurd. Op 10 december 2001 werd het Vlaamse standpunt betreffende het taalregime van het gemeenschapsoctrooi bepaald. Zo pleitte Vlaanderen ervoor dat aanvragen van een gemeenschapsoctrooi in elke officiële EU-taal zouden kunnen worden ingediend, waarbij de vertaalkosten zouden worden gedragen door het systeem.

Wat de verlening van het gemeenschapsoctrooi betreft, pleitte Vlaanderen ervoor dat de conclusies en de samenvatting zouden worden vertaald in alle officiële EU-talen. De rechten van de octrooihouder dienen afhankelijk te zijn van de bekendmaking van het octrooi in de taal van afgifte en van de

samenvatting en de conclusies in alle officiële talen van de EU. Als terugvalpositie zou Vlaanderen, zoals u terecht aangaf, inderdaad pleiten voor een talenregime waarbij slechts één taal wordt gehanteerd.

Zoals reeds was gesteld in het antwoord van 11 oktober 2002 op uw vraag, werd op de P11-coördinatievergadering van 26 april 2002 een definitief Belgisch standpunt bepaald, dat volkomen in de lijn lag van onze Vlaamse eisen.

Op 3 maart 2003 werd op de bijeenkomst van de Europese ministerraad inzake het concurrentievermogen een politiek akkoord bereikt over het gemeenschapsoctrooi. Dit akkoord omvat de volgende elementen. De aanvraag van het octrooi zou gebeuren in één van de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau, dus in het Frans, Engels of Duits. Indien de aanvraag gebeurt in een andere taal, dan moet een vertaling in één van de EOB-talen worden meegeleverd. De kosten daarvoor worden gedragen door het systeem. Dit punt is volledig in overeenstemming met de Vlaamse eisen.

Inzake de verlening van het octrooi bepaalt het akkoord dat de aanvrager bij octrooiverlening een vertaling van de volledige conclusies in alle officiële EU-talen moet toezenden, behalve als een lidstaat verzaakt aan de vertaling naar zijn taal. Hierbij worden de kosten gedragen door de aanvrager. Die kan, doordat hij zelf beslist over de lengte van de conclusies, invloed uitoefenen op de vertaalkosten. België heeft verzaakt aan de eis om ook de samenvatting te laten vertalen naar alle officiële EU-talen, daar het politiek helemaal geïsoleerd stond. Onze enige bondgenoot voor deze eis, Portugal, liet deze eis uiteindelijk immers vallen.

Dit politiek akkoord, dat in de lijn ligt van de Vlaamse eisen, mag als verworven worden beschouwd. Op basis van het akkoord werd door het Griekse en Italiaanse voorzitterschap een voorstel van verordening over het gemeenschapsoctrooi voorgelegd. Die herziene tekst is door de groep Intellectuele Eigendom besproken tijdens haar vergaderingen van onder meer 22 en 23 april en 7, 8 en 21 mei 2003. In het licht van de tijdens die vergaderingen gemaakte opmerkingen heeft het voorzitterschap een tweede, herziene versie voorgelegd, die op 17 en 18 juni 2003 door de groep is besproken. Een van de voornaamste knelpunten houdt ook verband met het taalregime. De discussie betreft de termijn waarbinnen vertalingen, na octrooiverlening, moeten worden ingediend.

Ceysens

Aan de Vlaamse eisen werd dus tegemoetgekomen in het politieke akkoord van 3 maart. Die werden ondertussen ook vertaald in het voorstel tot verordening, dat momenteel nog steeds wordt besproken op het niveau van de groep Intellectuele Eigendom en het Coreper.

Uit de Nederlandse Staatscourant zou u hebben vernomen dat patenten in alle talen van de EU kunnen worden ingediend, maar dat lidstaten kunnen afzien van die vertaling. Octrooiaanvragen kunnen inderdaad in alle officiële EU-talen worden ingediend. Als de taal van de aanvraag niet het Engels, Frans of Duits is, dan moet een vertaling in één van deze talen worden meegeleverd. Indien u stelt dat lidstaten kunnen afzien van een dergelijke vertaling, dan doelt u vermoedelijk op de vertaling van de conclusies. Een lidstaat kan inderdaad afzien van de vertaling daarvan in zijn taal. De Nederlandse regering heeft inderdaad overwogen hiervan af te zien, maar heeft voorlopig beslist de vertaling van de conclusies in het Nederlands toch nog te laten plaatsvinden.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik kan niet meteen reageren. Ik zal het antwoord van de minister nog eens nalezen.

Minister Patricia Ceysens : Het is een vrij technisch antwoord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Inderdaad.

Minister Patricia Ceysens : En er wordt een groot onderscheid in gemaakt tussen de aanvraag en de verlening.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik meen wel te hebben begrepen dat u hebt ingebonden inzake de verlening.

Minister Patricia Ceysens : Inzake de aanvraag is de zaak alleszins gunstiger. Het verschil tussen aanvraag en verlening komt neer op wie hiervoor betaalt. Bij de aanvraag hebben we bekomen dat dit wordt betaald door het systeem, zelfs als het gaat over een vertaling van het Nederlands naar de officiële talen. Voor de verlening moeten de conclusies door de aanvrager worden vertaald, op zijn kosten, precies omdat hij daar zelf wel kan inspelen op de lengte. Bij de aanvraag moet de aanvrager echter niet betalen, en het kan in het Nederlands.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Inzake de verlening heeft de Belgische vertegenwoordiger zijn standpunt niet willen doordrukken omdat hij geïsoleerd stond. Gebeurde dat in overleg met de Vlaamse regering ?

Minister Patricia Ceysens : De vertaalkosten worden gedragen door degene die het octrooi verworft. De vertegenwoordiger heeft tot het einde standgehouden, maar toen Portugal die eis liet vallen, stonden we helemaal alleen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Voor die beslissing is toch unanimiteit vereist ?

Minister Patricia Ceysens : Ja, maar zo kan men alles tegenhouden. Op een bepaald ogenblik moest er worden beslist. Zolang Portugal het been stijf hield, hebben we dat ook gedaan. De vertaling is nog wel een verworvenheid, maar de vraag is wie ze financiert. Voor de aanvraag gebeurt dat op kosten van het systeem : dat is een verworvenheid. Voor de verlening niet. Dat is een compromis.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de verklaringen van de minister betreffende de eventuele medewerking van prins Filip aan Vlaamse economische zendingen naar het buitenland

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de verklaringen van de minister betreffende de eventuele medewerking van prins Filip aan Vlaamse economische zendingen naar het buitenland.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, uw vraaggesprek met het weekblad Dag Allemaal van vorige week is niet echt onopgemerkt gebleven. Meer bepaald uw opmerking dat u het maar normaal zou vinden dat de kroonprins ook zou deelnemen aan Vlaamse economische zendingen in het buitenland. Uw uitspraak dat u verbaasd, en zelfs ontstemd zou zijn mocht hij zijn medewerking weigeren, heeft ook nadien de kranten gehaald. Dit is inderdaad een nieuw idee.

Er is bovendien nergens in voorzien. In uw antwoord op mijn interpellatie van 7 oktober bevestigde u dat de voornaamste functie van het Agentschap voor de Buitenlandse Handel bestond uit het organiseren van die prinselijke missies. U voegde daar nog uitdrukkelijk aan toe dat het daarbij wel degelijk gaat over gezamenlijke handelsmissies, die er weliswaar komen op initiatief van een of meerdere gewesten of van de federale overheid. Het gaat dus over missies waar verschillende gewesten deel van uitmaken.

Ik zou dus wat verduidelijking willen. Wilt u de prins inschakelen bij zendingen die uitsluitend door Export Vlaanderen worden georganiseerd, los van het agentschap ? Of is het uw bedoeling voor te stellen dat de statuten van dat agentschap zouden worden gewijzigd, zodat deze instantie ook prinselijke zendingen kan organiseren waaraan slechts één gewest zou deelnemen ? Momenteel is dat immers niet mogelijk. Als Export Vlaanderen eigen prinselijke zendingen zou organiseren, los van het agentschap, heeft het dan nog zin om Vlaamse middelen te besteden aan dat agentschap ?

Welk concreet initiatief wilt u voorstellen aan de kroonprins ? Ik ga er immers van uit dat u deze

verklaring niet zomaar de wereld hebt ingestuurd, en dat u concrete initiatieven voor ogen hebt. Als dat zo is, welke gevolgen verbindt u dan aan een weigering van de prins om deel te nemen aan een initiatief van alleen het Vlaams Gewest ? Zijn er al contacten geweest om na te gaan of hij de mogelijkheid daartoe al dan niet uitsluit ?

Ik hoop niet dat u uit mijn vragen afleidt dat wij vragende partij zijn terzake. We hebben ons standpunt in het verleden al duidelijk genoeg gemaakt.

Wel is mijn fractie het eens met een tweede opvallende uitspraak van u in het vraaggesprek in kwestie. U zei immers dat we al te vaak vergeten om van Vlaanderen een echte merknaam te maken. Ik neem aan dat u daarmee de Vlaamse regering bedoelt. Dit klopt. We hebben daar in het verleden al meermaals op gewezen. Ik sta volledig achter uw keuze om van Vlaanderen een merknaam te maken, maar het meenemen van een prins op economische zendingen zal u daarbij niet helpen, integendeel.

Ik had het hier eerder al over de mythevorming die tot stand is gebracht over het nut van de deelname van een prins aan economische zendingen. Er is het verhaal dat dit allerlei poorten opent die anders gesloten zouden blijven voor het bedrijfsleven. Dat is louter fantasie. Als bedrijven meedoen aan die zendingen, dan is dat omdat ze zich daartoe om de ene of andere reden moreel verplicht voelen. U weet net zo goed als ik dat economische zendingen een succes zijn als er goede voorafgaande contacten worden gelegd, als er afspraken worden geregeld door – meestal – de Vlaamse economische vertegenwoordigers, als er bedrijven aan deelnemen die goederen en diensten aan een goede prijs en kwaliteit kunnen aanbieden. Een goed imago van het land waarvan die producten of diensten afkomstig zijn, is daarbij heel belangrijk. Fabrikanten of aanbieders van diensten uit landen die bekend staan om hun degelijkheid, hun betrouwbaarheid, hun eerlijkheid en hun expertise hebben altijd een voetje voor als ze zich naar het buitenland begeven en er contacten proberen te leggen met mogelijke invoerders. Dat is bekend, en het is ook logisch.

Mevrouw de minister, ik zou u dus willen oproepen om niet al te veel energie te besteden aan uw eerst geformuleerde wens : niet zozeer om u een ontgoocheling te besparen, maar omdat het me veel belangrijker lijkt dat u uw aandacht vooral zou richten op de uitbouw – waarmee u volop bezig bent – van een performante instelling die onze exporteurs moet begeleiden, en op het daadwerkelijke promoten van de merknaam Vlaanderen in het buitenland. Tot nu toe gebeurt dit laatste nog steeds te

Van Nieuwenhuysen

weinig. Het benieuwt me trouwens hoe u dat concreet zult aanpakken.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil u feliciteren met uw initiatief om de prins uit te nodigen mee te gaan met zendingen die – naar ik hoop – worden georganiseerd door Export Vlaanderen. Uw partij en de mijne zijn geestesgenoten op dat vlak. Als ik me niet vergis, hebt u op het laatste VLD-congres onduidelijk verklaard dat de VLD geen al te grote aanhanger van het koningshuis is. Ik druk me dan nog voorzichtig uit, en ik laat in het midden wat de reacties naderhand bij uw partijgenoten waren. Maar het officiële congresstandpunt is dan toch maar genoteerd.

Mevrouw de minister, we zitten nu eenmaal met dat koningshuis en die prins opgescheept, of we dat nu graag hebben of niet. We kunnen hem dus maar beter nuttig aanwenden. U hebt daartoe een goed initiatief genomen. De heer Van Nieuwenhuysen heeft weliswaar gelijk dat die economische zendingen goed moeten worden voorbereid, maar blijkbaar geeft de aanwezigheid van de prins hier wel wat distinctie aan. Als de prins ingaat op uw uitnodiging, dan zullen we daar allen baat bij hebben.

Ik wil even terugkomen op die merknaam Vlaanderen. We zijn het er allemaal over eens dat daar moet aan worden gewerkt. In het voorjaar heb ik uw voorganger al geïnterpelleerd over de deelname aan internationale evenementen. Dat ging toen over de mogelijke deelname aan de Wereldtentoonstelling in Japan. Ik heb begrepen dat de Vlaamse regering daar ondertussen een standpunt over heeft ingenomen.

Het parlement heeft eenparig een motie goedgekeurd, waarin u werd gevraagd een beleidsplan op te maken over de deelname van Vlaanderen aan internationale evenementen en dus een stevige merknaam Vlaanderen uit te bouwen. Naar aanleiding van deze vraag wil ik u vragen hoe ver het staat met die beleidsnota.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik was niet van plan om een uiteenzetting te houden.

Ik ben het eens met het pragmatisme van de vorige spreker. Ik sta er volledig achter dat de prins ook

voor louter Vlaamse missies zou worden ingeschakeld. Ik ben het volledig eens met de visie die de minister ontvouwde in dat vraaggesprek. Wel wil ik de terminologie van de heer Roegiers wat relativeren, als hij het heeft over 'opgescheept zitten met de prins'. Voor mij gaat het over een historisch en traditioneel aspect. Ik vind het een goede zaak, maar laten we het daarbij houden. We moeten een zeker pragmatisme aan de dag leggen en de troeven gebruiken die we ter beschikking hebben.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Platteau. De prins bij de handelsmissies betrekken, om de correcte term te gebruiken, kan geen kwaad. Pragmatische politiek bestaat. Het is niet alleen theorie. Politiek is ook voor een heel groot deel psychologie.

Het zal deels kloppen, mijnheer Van Nieuwenhuysen, dat er Belgische ondernemingen zijn die er zich weinig van aantrekken of de prins er al dan niet bij is, maar er zijn er die daar een goed gevoel bij hebben. Extern heeft dat echter een enorm psychologisch effect. Wat dat betreft, is ons buitenlands beleid en ons handelsbeleid wel deels psychologisch bepaald. Ik treed dan ook graag het standpunt van de minister bij.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat de commissie dit aankaart. We moeten dit debat immers voeren. Er bestaat soms enige schroom om te spreken over het koningshuis, maar we moeten hier in alle openheid het debat kunnen voeren over de vraag wat de toegevoegde waarde ervan is voor ons.

Ik ga uit van de vraag hoe we Vlaanderen zo goed mogelijk op de kaart kunnen zetten in het buitenland, hoe we Vlaanderen aan de man kunnen brengen. Onze welvaart hangt immers grotendeels samen met de vraag hoe we bestellingen kunnen krijgen op internationale markten. Onze thuismarkt is immers klein. De wereld verandert ook. Het volstaat echt niet dat we exporteren naar de ons omringende landen. We moeten andere markten aanboren, of we zullen het pleit verliezen. We moeten dat goed beseffen, in het licht van de wereld die wordt ontsloten. Onze handelspartners doen dat ook.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, in het begin had ik ook een relativerende visie op wat de overheid kan doen op het vlak van export. Dan heb ik het over

Ceysens

een aanwezigheid van een minister of een prins. Maar vergeet niet dat in heel wat landen de overheid en de economie nog steeds verweven zijn. Dat is hier gelukkig niet meer het geval, maar daar wel. Precies die landen hebben veel nood aan een zekere legitimering van de bedrijven door de overheid. Ze zoeken die authenticiteit.

Als u zegt dat bedrijven daar helemaal niets aan hebben, dan klopt dat niet. Er zullen ongetwijfeld bedrijven zijn die oordelen dat dit niet nodig is, maar mij zeggen heel wat bedrijven dat dit voor hen van kapitaal belang is. Ze vragen dat Vlaanderen terzake meer aanbod zou realiseren. Vooral kleinere bedrijven hebben er moeite mee een plaats te vinden in de grotere missies. Vooral de grote bedrijven weten heel goed hoe ze er gebruik van moeten maken. Ik bestrijd dus uw stelling dat dit geen enkele toegevoegde waarde heeft. U mag niet vergeten dat het vaak gaat over overheidsbestellingen. Dan werkt die legitimering, dat verlenen van authenticiteit, echt op die buitenlandse markten. Dan heb ik het niet zozeer over de ons omringende landen. Daar doen we het ook niet voor : met die landen hebben we al een heel belangrijke handelsrelatie. Het gaat over de nieuwe landen, waar we een voet aan de grond moeten zien te krijgen als we in de toekomst willen blijven meespelen.

Voor alle duidelijkheid : mijn suggestie staat los van het Agentschap voor Buitenlandse Handel. Dat agentschap wordt vorm gegeven door de drie gewesten. U weet dat er nog steeds discussie is over de kerntaak van het agentschap. Voor mij bestaat de kerntaak uit die prinselijke zendingen. Die komen tot stand nadat er een consensus is bereikt door de drie gewesten, onder meer over de bestemming van de zendingen. Er is sprake van vier zendingen per jaar. Het gaat meestal over langdurige en grote zendingen. De drie gewesten participeren hier immers in. Mijn voorstel behelsde alleen Export Vlaanderen. Daar is er sprake van veel meer missies. Het gaat over een vijftigtal interventies per jaar. Maar ook voor Vlaanderen geldt hetzelfde als bij de prinselijke missies : we moeten absoluut nieuwe markten en landen aanspreken.

Ik was onlangs in Sint-Petersburg. De week na mij kwam de Nederlandse regering. Geloof me vrij : de Nederlanders spelen alles uit wat ze hebben. Zo werd de Nederlandse vloot daar aangemeerd, om te tonen wat ze in huis hebben. Bij hen is het werkelijk alle hens aan dek. Dat werkt in die landen. Dat werkt anders dan bij ons. Van de import in

Sint-Petersburg komt 30 percent uit Nederland. Het volstaat niet alleen een paar bedrijven uit te sturen : in het internationale handelsgebeuren is er blijkbaar nood aan mensen die deuren kunnen openen en authenticiteit kunnen verlenen. Dat blijkt nu eenmaal zo te werken.

Als we ons terzake isoleren en het anders doen dan onze concurrenten, dan vrees ik dat we heel wat mogelijkheden niet eens aanboren. Daarom zou ik het nuttig vinden mocht de prins bereid zijn een paar van die zendingen met Export Vlaanderen te doen, los van het agentschap. Dan heb ik het over een aantal korte interventies, en over geselecteerde landen waar Vlaanderen een voet aan de grond moet kunnen krijgen.

U zult begrijpen dat dit alles niet zo gemakkelijk zal verlopen. Natuurlijk is er sprake van heel wat gevoeligheden, maar blijkbaar is er een precedent, dat we nog aan het onderzoeken zijn. Zo zou de vorst aan een missie van één gewest alleen hebben deelgenomen. Dit is zeker niet de traditie, maar voor Vlaanderen zou het een belangrijke verworvenheid zijn alleen een missie te kunnen organiseren waaraan de prins meedoet.

De RTBf heeft me onmiddellijk gecontacteerd, want die vond dat dit absoluut niet kon. Ik vind echter dat dit een heel correcte concretisering is van ons federale staatsbestel. Vlaanderen heeft die bevoegdheid. Ik zie niet in waarom we dit niet zouden doen, gebruikmakend van onze bevoegdheid. In Wallonië wekte dit verbazing. Ik besef wel dat, als we terzake echt vooruitgang willen boeken, het niet onbelangrijk zou zijn mochten mijn Waalse en mijn Brusselse collega's hetzelfde doen. Dit zouden nieuwe stappen zijn in het omgaan met bevoegdheden die aan de gewesten zijn toegewezen in een consequent federale staatsopbouw. Wij vinden dat het Belgische kader een toegevoegde waarde heeft. Terzake zullen we ongetwijfeld met u van mening blijven verschillen, mijnheer Van Nieuwenhuysen.

U vroeg hoe we Vlaanderen willen positioneren. Ik zie echt geen enkele tegenstrijdigheid tussen het feit dat we Vlaanderen extern willen profileren als zelfzekere en zelfbewuste regio en het feit dat we de prins zouden vragen mee te gaan. Als prins Charles met een kilt rondloopt, vindt u dan ook dat hij te veel nadruk legt op het Verenigd Koninkrijk ? We moeten heel overtuigd onze eigenheid uitdragen. Als de prins een toegevoegde waarde heeft en deuren kan openen voor Vlaanderen, dan moeten we dat gewoon doen.

Ceysens

We willen Vlaanderen eigenlijk vooral als een creatieve regio op de kaart zetten. In de toekomst zullen het immers de creatieve regio's zijn die het goed zullen doen, regio's waar mensen ideeën hebben en waar er sprake is van innovatie. Dat lijkt ons een belangrijke troef. Aangezien het gaat om een buitenlandse promotie, hebben wij het over Flanders DC. Dat is een knipoog naar Washington DC. We moeten immers niet doen alsof we een gigantisch groot land zijn. Ons territorium is beperkt qua omvang, maar we zijn een aantrekkelijke, geconcentreerde, goed gelegen regio. Dat wordt dan gekoppeld aan Brussel als hoofdstad met internationale uitstraling. DC staat voor District of Creativity. Dat is het imago dat we willen voor Vlaanderen.

Momenteel ontwerpen we een uniform logo voor de communicatie van Vlaanderen in het buitenland. Vandaag zijn die zaken immers nogal disparaat, met diverse logo's. Dit moet consequent worden opgebouwd. We kunnen ons verhaal goed stofferen en laten zien wat we hebben aan creativiteit in Vlaanderen.

Ondertussen is het ontwerp van decreet ter oprichting van een Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen goedgekeurd door de Vlaamse regering. Dat is een andere benaming voor Flanders Investment and Trade, maar we gaan er een gewoonte van maken om minstens voor intern gebruik eerst de Nederlandse benaming te hanteren. Dit ontwerp werd goedgekeurd tijdens de laatste ministerraad voor het reces en legt nu de adviesronde af. Ik hoop dat ik dit document zo snel mogelijk terugkrijg, opdat het debat hierover kan worden gevoerd in het parlement. We moeten allemaal heel goed beseffen dat we dit instrument zullen moeten kunnen uitbouwen tot een performant kenniscentrum en een excellentiepool van internationaal ondernemen, natuurlijk gekoppeld aan een hele goede communicatie ten aanzien van het buitenland.

Mijnheer Roegiers, het klopt dat de Vlaamse regering beslist heeft deel te nemen aan de Wereldtentoonstelling in Japan. Er is een evenementenstrategie in de maak, die we zo snel mogelijk willen voorleggen aan de Vlaamse regering en die dan ook hier kan worden besproken.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. We zijn het er allemaal over eens dat er een dringende noodzaak bestaat om ook buiten de EU met alle macht en mogelijkheden naar nieuwe markten te zoeken. We kunnen het er zelfs allemaal over eens zijn dat ook de overheid daarin een zekere rol te spelen heeft. Misschien verschillen we van mening over de vraag in welke mate dat moet gebeuren, maar iedereen is het erover eens dat de overheid een rol heeft.

We zijn het echter niet eens over de rol van de prins. Zelfs in landen waar de overheid nog in belangrijke mate een vinger in de pap heeft in de handelssector, heeft het succes van onze exporteurs meer te maken met de elementen die ik daarnet opsomde, maar misschien ook met kredietmogelijkheden en dergelijke, dan met het eventuele deelnemen van de prins aan zendingen. U gaf terecht een aantal voorbeelden van landen die zich in het buitenland profileren en van de middelen die ze daartoe gebruiken. We hebben natuurlijk geen eigen zeemacht, maar ik zie niet in waarom het Vlaams Gewest ook niet dergelijke middelen kan inschakelen om onze regio duidelijker te profileren in het buitenland.

U hebt een duidelijk antwoord gegeven op de vraag of u die Vlaamse zendingen los van het agentschap wil organiseren. Dat is duidelijk het geval. U hebt verwezen naar de discussie over de rol van dat agentschap die nog steeds gaande is. Dat is toch wel merkwaardig. Toen de meerderheid hier een tijd geleden het samenwerkingsakkoord heeft goedgekeurd, leken alle afspraken duidelijk te zijn. De rol van het agentschap zou tot een absoluut minimum worden beperkt. Ik moet nu echter vaststellen dat er terzake blijkbaar nog discussie bestaat. Ik neem daar akte van.

Ik heb vroeger al mijn scepsis getuigd over het nut van onder meer de door het agentschap georganiseerde zendingen. Het lijkt me erg moeilijk om op twee paarden te wedden. Ofwel profileert men Vlaanderen als een onafhankelijke regio, met een eigen gelaat, ofwel dreigt men over te komen als een entiteit met twee gezichten, waarbij het niet voor iedereen duidelijk is wat nu het juiste gezicht is. Als Nederland zo bekend is in het buitenland, dan komt dat door het eenvormige beeld dat ervan bestaat. Vlaanderen moet dat ook nastreven. Vlaanderen kan zich onvoldoende profileren bij initiatieven zoals de gezamenlijke missies onder de koepel van het agentschap. Het heeft een effect dat tegengesteld is aan het beoogde, maar ik vrees dat we ook daar van mening zullen blijven verschillen.

Van Nieuwenhuysen

U hebt niet meteen geantwoord op mijn vraag welk concreet initiatief u voor ogen had met de prins, en wat u zou doen als er een principiële weigering zou komen.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Ik ben het niet eens met de stelling van de heer Van Nieuwenhuysen. Het lijkt me perfect mogelijk dat de prins missies van Export Vlaanderen vergezelt. Vlaanderen is wat dat betreft gewoon een deel van de Verenigde Staten van België. Mevrouw de minister, als vooraanstaand lid van een uitgesproken republikeinse partij hebt u uw rol daarin voortreffelijk gespeeld.

Betrekt u ook de andere bevoegde ministers in de evenementennota die in opmaak is ? In onze motie stelden we immers dat het ook moest gaan over de culturele, sportieve en economische uitstraling. Het lijkt me goed dat dit vanaf het begin in nauw overleg met de betrokken ministers gebeurt.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Dit debat in deze commissie is niet nieuw. Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u herinnert zich dat deze commissie, met uitzondering van uw fractie, heel uitdrukkelijk heeft geoordeeld dat het perfect mogelijk is dat iemand van het Hof zendingen zou begeleiden. Ik breng dit gewoon in herinnering. We vonden eveneens dat dit perfect mogelijk is voor een van de gewesten afzonderlijk. Die houding hebben we al een hele tijd geleden aangenomen. Ik respecteer ieders mening, maar dat was heel duidelijk de mening van alle andere fracties.

Deze week las ik in Knack dat Catalonië zich toeristisch heel duidelijk profileert onder de zon van España.

Mevrouw de minister, ik ben heel blij dat het inzicht met de jaren komt. Een gebonden beleid inzake de positionering van de merknaam is natuurlijk van wezenlijk belang. Alleen heeft uw regering gedurende 4 jaar nagelaten te doen wat er kon worden gedaan. Dat zeg ik in eigen naam. U verwees naar Nederland en andere landen. Ik wil verwijzen naar het Goethe-instituut, naar de Alliance française, naar de British Council en dergelijke. Misschien maken we de beste kamwielen ter wereld, maar we hebben nog wat anders in huis.

Ik blijf het jammer vinden dat een aantal gebonden initiatieven op het vlak van cultuur en dergelijke volledig afgeschaft zijn. Als er al een mogelijkheid

was om door te dringen in Sint-Petersburg, dan was dat precies mee door immateriële initiatieven, zoals bijvoorbeeld het restaureren van de Rubenszaal. Ik ben het dus met u eens, maar we moeten dit vaststellen. Ik ga het debat niet heropenen over de culturele ambassadeurs en een aantal evenementen die zijn opgezet om deze ideeën te ondersteunen en een totaalbeeld te helpen geven. Na 4 jaar keert de regering terug naar deze benadering.

Wanneer verwacht u het ontwerp van decreet met betrekking tot FIT te kunnen indienen in het parlement ? Ik lees dat de heer Allaert interviews geeft. In welke hoedanigheid doet hij dat ? Er is immers nog geen FIT. Het lijkt me nuttig dat we in deze commissie een gesprek zouden hebben over zijn inzichten. De moeilijkheid is alleen het gebrek aan duidelijke formele inbedding.

Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, uiteraard is er het samenwerkingsakkoord, dat hier is goedgekeurd. Wat dat betreft, heeft men echt wel getracht het te beperken tot een minimale opdracht. Maar bij het concreet maken en interpreteren van die opdracht blijft er nog steeds een zekere mate van debat, ook binnen de raad van bestuur, over de vraag wat prioritair is en wat minder prioritair. Daar zal dus steeds sprake zijn van enige discussie met betrekking tot de opdracht gegeven in het samenwerkingsakkoord. Dat lijkt me normaal. In de raad van bestuur zetelen immers de diverse vertegenwoordigers van de gewesten.

Ik ga u vandaag niet zeggen welk initiatief we willen nemen. Ik wil dit heel zorgvuldig uitkiezen. Zoals ik reeds zei, vind ik het wel belangrijk met de andere gewesten na te gaan hoe zij daar tegenover staan. Ik heb daar al gesprekken over gevoerd, maar die zijn nog niet afgerond. Dit alles wordt de komende weken voortgezet.

Mijnheer Roegiers, dit wordt een nota voor de Vlaamse regering. Dit zal dus worden besproken met de diverse ministers.

Mijnheer de voorzitter, de heer Allaert is natuurlijk aangeworven bij Export Vlaanderen. Hij leidt momenteel ook het managementcomité van de Dienst Investeren Vlaanderen en van Export Vlaanderen. In die hoedanigheid maakt hij al enigszins de brug tussen de beide. Het lijkt me absoluut opportuun dat de commissie ook eens met hem zou kunnen kennismaken. We verwachten van hem immers dat hij gestalte geeft aan heel die operatie en aan de inhoud van dat Vlaams Agentschap. De bespreking

Ceysens

van de beleidsbrieven lijkt me het geschikte ogenblik om hem mee te nemen, zodat de commissieleden met hem kunnen kennismaken.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Tussen haakjes, er heeft inderdaad een zending plaatsgevonden van de vorst naar Duitsland, waar alleen de vertegenwoordigers van het Waals Gewest aan hebben deelgenomen. Dat hing samen met de beslissing om Ekostahl te laten overnemen door Cockerill Sambre. Toen is er een missie geweest vanuit één gewest, wat ik perfect normaal vond. Dit is een precedent.

Minister Patricia Ceysens : En dat was dan nog de vorst.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, ik heb de indruk dat u de vraag ontwijkt wat u zult doen als er een principiële weigering komt. U bent van plan te onderhandelen met de

andere gewesten, om te zien of ze het daarmee eens kunnen zijn.

Minister Patricia Ceysens : Ze moeten het er niet eens mee zijn, maar het lijkt me beter.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Verder bent u blijkbaar op zoek naar het geschikte initiatief. Ik vraag me af of u de kar niet voor het paard spant. Is het niet noodzakelijk om eerst eens na te gaan of de prins principieel akkoord gaat alvorens u verder op zoek gaat naar een akkoord met de andere gewesten en naar het meest geschikte initiatief ?

Minister Patricia Ceysens : Er is nog geen principiële afwijzing, dus ik ga door.

De voorzitter : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, we mogen deze regering, en ook de volgende, eigenlijk niet ondervragen over haar intenties. (*Gelach*)

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.24 uur.*
